İşçi Bülteni
Özel Sayısı:160
Şubat 2007

Tersane İşçileri Bülteni



Gücümüz birliğimizden gelir!

Tersane İşçileri Birliği Derneği Birinci Olağan Genel Kurulunda Buluşalım!



506 sayılı sosyal sigortalar kanunu:
Madde 2: Bir hizmet akdine dayanarak bir ya da birden fazla iş veren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar...

Tersane İşçileri Birliği Derneği Birinci Olağan Genel Kurulunda Buluşalım!

İşçi kardeşlerimiz

Tersane İşçileri Birliği Derneği Birinci Genel Kurulu'na hazırlanıyor. Yaklaşık 6 ay önce kurulan derneğimiz yoğun bir süreci geride bıraktı ve birçok zorluğu aşarak birinci olağan genel kurulunu toplayacak aşamaya geldi. Bilinir ki bir dernek için en zorlu dönem kuruluş süreci ve onu takip eden zamandır. Eldeki imkanlar sınırlıdır, yapılması gereken birçok iş çözülmesi gereken birçok sorun, tamamlanması gereken bir çok eksiklik vardır. Buna rağmen derneğimiz 6 ay gibi kısa bir zaman diliminde birçok etkinlik ve faaliyette bulunmuş, daha şimdiden tersane işçileri için bir mücadele ve hak alma mevzisi haline gelmiştir. Bu başarının arkasında herşeyden önce işçi sınıfının kurtuluş mücadelesine duyulan sarsılmaz inanç, kendine ve sınıfına karşı beslenen büyük güven duygusu vardır. Bu inanç ve güven duygusuna eklenmesi gereken bir başka faktör ise tersane havzasında yaşanan sorunlar ve bunların çözümleri noktasında sahip olunan açıklıktır.



Derneğimizin resmi olarak kuruluşu 6 ay öncesi olsa da bizim için geçen yıl şubat ayında toplanan tersane işçileri kurultayı esas kuruluş tarihi sayılır. 130 kişinin katıldığı kurultayın kendisi ve 3 ayı bulan hazırlık çalışması tersane işçilerinin ortak sorunlarının tartışıldığı; ortak çözümlerin üretildiği bir süreç oldu. Kurultayda oluşturulan mücadele programı tersaneler havzasında bu güne kadar yürütülen çalışmaların önemli eksiklikler içerdiğini, tek tek tersanelere sıkışmış örgütlenme çalışmalarının havzanın özgünlüklerinden (binden fazla taşeron, yaşanan işçi sirkülasyonu, tersane işverenlerinin GİSBİR gibi bir örgütlülüğe sahip olması vb.) kaynaklı başarısız kaldığı tespitine dayanıyordu. Dernek, tersaneler bölgesini sınırsız bir sömürü cehnemi haline getiren, bunun için yasal ve gayri yasal her türlü yöntemi kullanmakta tereddüt göstermeyen 40 tersane patronunun örgütlülüğü GİSBİR'e karşı tersane işçilerinin birlik ve mücadele mevzisi olarak gündeme geldi. Tersane işçilerinin her türlü hak alma mücadelesinin yönlendiricisi olacak, işçiler arasında birlik ve dayanışmanın örülmesinin çatısı işlevini görecek, ve bu sınırsız sömürüye dur deyecek bir güç yaratmak için kollar sıvandı. Zorluklar aşıldı, gün gelindi iş kazalarına karşı eylem ve etkinlikler düzenledi, gün geldi eğitim seminerleri yapıldı. İşçi kardeşlerimize hukuksal yardım örgütlendi. Sigortasız çalıştırma, iş güvenliği tedbirlerinin alınması, servis hakkı için kampanyalar yapıldı. Ücretleri ödenmeyen işçilerin alacaklarının verilmesi için mücadele edildi ve bu güne kadar bunda önemli bir başarı sağlandı.

Madde 6. Çalıştırılanlar, işe alınmalarıyla kendiliğinden "sigortalı" olurlar. Sigortalılar ile bunların işverenleri hakkında sigorta hak ve yükümleri sigortalının işe alındığı tarihten başlar.

Tüm bunlar yapılırken çok büyük bir ailenin Türkiye işçi sınıfının parçası olduğumuz bilinci ile sınıf mücadelesi yürüten diğer örgütlenmelerle önemli ilişkiler geliştirildi, onlar tarafından düzenlenen ya da ortak örgütlenen birçok eylem ve etkinliğe katılındı.

Biz başından beri çok uzun bir yol yürümemiz gerektiğinin bilincinde olduk. Bütün haklarımızı yarın kazanacakmış gibi inançlı, mücadelemiz onlarca yıl sürecekmiş gibi soluklu davrandık. Vurdum duymazcılığın, baneneciliğin, korkunun, inançsızlık ve güvensizliğin maalesef biz işçi sınıfını dahi teslim aldığı bir ortamda böyle bir yürüyüşün tırnaklarımızla mevziler kazıyarak olacağının bilincinde olduk.

Bu gün derneğimizi Birinci Olağan Genel Kurul'a taşırken haklı bir gurur ve sevinç taşımaktayız ama aynı zamanda katedilmesi gereken yolların, aşılması gereken engellerin her zamankinden çok daha farkındayız

Biz birinci olağan genel kurulumuzu yerine getirilmesi gereken bir prosüdür olarak görmüyoruz. Bunun için birinci genel kurulumuz tıpkı Tersane İşçileri Kurultayı gibi tersane işçilerinin örgütlenmesinin ve mücadelesinin önündeki sorunların tartışıldığı ve çözüm yollarının belirlendiği bir toplantı olacak. Bugüne kadar yapılanlar gözden geçirilecek deneyimler aktarılacak, eksikler tespit edilip aşılması için yapılması gerekenler kararlaştırılacak. Ve herşeyden önce işçiler arası birlik ve dayanışma duygusunun tazelendiği, inanç ve umudun aşılandığı, sınıf kardeşliği hissinin güçlendirildiği bir etkinlik gerçekleştirilecek.

Bunun için Tersane İşçileri Birliği Derneği Genel Kurulu'na sadece derneğimize üye işçiler değil, tersane havzasında çalışan, yaşadığı sorunların farkında olan, sorunlara karşı mücadele etmek niyetinde olan bütün işçiler davetlidir. Unutmayalım gücümüz birliğimizden gelir. İnsanca bir yaşam özgür bir gelecek için elimizi gücümüzü birleştirelim, Tersane İşçileri Birliği Derneği'nde örgütlenelim. Tersane İşçileri Birliği Derneği Birinci Olağan Genel Kurulu'nda buluşalım

Tersaneler cehennem işçiler köle kalmayacak

Tersane İşçileri Derneği Geçiçi Yönetim Kurulu



-Sigortasız çalıştırmaya son verilsin ,sigorta primleri ana firma tarafından ödensin!

-Taşeronluk sistemi kaldırılsın, herkese kadro hakkı!

-Ölümler durdurulsun, tüm iş güvenliği tedbirleri alınsın!

-Tüm tersanelerde işyeri sağlık birimleri oluşturulsun!

-Yevmiye usulü ücret uygulaması kaldırılsın, herkese insanca yaşamaya yeten düzenli ücret!

-Gemi inşa sektörü ağır işler kapsamına alınsın!

-Sosyal alanlar iyileştirilsin ve insani koşullara çıkartılsın!

-İşçilerin oturduğu semtlerden tersanelere taşıma servisleri konulsun!

-7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!

-Kesintisiz iki günlük hafta sonu tatili!

-Keyfi işten atmalara son, Tüm çalışanlara iş güvencesi!

-Gurbetçi işçilere sağlıklı barınma evleri sağlansın!

Bu suretle sigortalı olmak hak ve yükümünden kaçınılamaz ve vazgeçilemez. Sözleşmelere, sosyal sigorta yardım ve yükümlerini azaltmak veya başkasına devretmek yolunda hükümler konulamaz.



Ermeni asıllı gazeteci Hrant Dink, alçakça bir saldırı sonucu katledildi. Katledildi çünkü; bu ülke için tehdit olarak görülen, aşağılanan, yok sayılan bir etnik kimliğe sahipti! Katledildi çünkü; o, bu ülkede halkların eşitlik, kardeşlik ve özgürlük temelinde kardeşçe bir arada yaşaması, bu ülkenin yaşanılır bir ülke olması için mücadele eden namuslu bir aydındı!

Emperyalizmin halklar arasında çatışmaları körükleyerek bir kan deryası yaratmaya çalıştığı bir dönemde ve coğrafyada, geleceğe umutla bakmak için her türden gerici anlayış, fikir, politikalarla, tarihi gerçekler diye çarpıtılarak bize dayatılan resmi tarihle hesaplaşmamız gerektiğini savunuyordu Hrant Dink. Tarihte yaşanmış acı olayların, kanlı boğazlaşmaların, barbarlık örneği katliamların bir daha yaşanmaması için, doğru bildiklerini yüksek sesle dile getirdiği için vurdular onu. Önce 301 vb. gerici yasalarla hedef haline getirdiler.. Hakkında "Türklüğe hakaret" ettiği için davalar açtılar. Sözlerini ve düşüncelerini çarpıtarak hakkında ceza istediler. Ya susması ya da bu ülkeyi terk etmesi için kendisini ve yakınlarını ölümle tehdit ettiler. Sonra tıpkı geçen yıl Trabzon'da papaz Santoro cinayetinde olduğu gibi, 17 yaşında bir çocuğun eline silah vererek alçakça arkadan vurdular onu. Onu katledenler istiyorlardı ki 1915'te yaşanan Ermeni katliamı unutulsun ki, yeni katliamlar kolayca uygulanabilsin!

Ermeniydi, aydındı, halklar arasında kardeşliği ve eşitliği savunuyordu. Bu, gerici faşist güruha ve bu çapulcu-tetikçi güruhun eline silah tutuşturan faşist iktidara göre bir suçsa; biz, her milliyetten işçiler ve emekçiler olarak; azınlık olarak görülen, varlığı inkar edilen, katliamlardan geçmiş, acılar yaşamış ve hala da yaşayan halkların eşit, özgür ve kardeşçe bir arada yaşayacağı bir ülke ve her türden sömürünün ortadan kalktığı bir dünya için bir an bile tereddüt etmeden mücadeleyi sürdürecek, bu suçu işlemeye devam edeceğiz.

***

Kendisine "vatan haini", "Ermeni dölü" diyerek hakaretlerin yöneltildiği bir dönemde şöyle diyordu Hrant Dink: "Evet, gözümüz var toprağında bu vatanın. Gözümüz var ama koparıp götürmek için değil, en dibinde gömülmek için..." Yaşadığı toprakları bu kadar seven, birlikte yaşadığı insanlara hakaret etmeyi bir şerefsizlik sayan, aldığı onca resmi ve gayrı-resmi ölüm tehditlerine rağmen "bir güvercin tedirginliği" içinde bile olsa, bu ülkeyi terk etmeyen Hrant Dink kalemini, yüreğini ve emeğini bu ülkenin ezilen insanlarının-ezilen halklarının mutluluğu için kullanan onlarca namuslu aydın gibi, alçakça katledildi.

On binlerce insanın bu vahşi cinayeti "Hepimiz Ermeni'yiz, Hepimiz Hrant Dink'iz sloganlarıyla kınaması da göstermektedir ki, onun hakkında ölüm fermanı çıkaran, onu hedef gösteren, tetiği çeken ve çektirenler asla emellerine ulaşamayacaklar!

O kalem yine yazmaya devam edecek!

O yürek yine çarpacak!

Bu onurlu mücadele kaldığı yerden daha da güçlenerek sürecek!

Yaşasın halkların devrimci birliği!

Madde 13-İş kazalarıyle meslek hastalıkları halinde sigortalıya yapılacak sağlık yardımları, sigortalının: A) Hekime muayene ettirilmesi, hekimin göstereceği lüzum üzerine teşhis için gereken klinik ve laboratuvar muayenelerinin sağlanması, gerekirse sağlık müessesesine yatırılması ve her türlü tedavisinin yapılması,

Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!



Sosyal güvenlik sistemi bundan 100 yıl kadar önce sanayinin geliştiği ve işçi hareketinin yaygınlaştığı, güçlendiği Avrupa ülkelerinde ortaya çıkmıştır. Başlangıçta sınırlı alanı kapsayan sigorta kavramının işçi hareketindeki gelişmeye bağlı olarak içeriği gelişmiştir.1929–33 bunalımı ve sosyalizmin dünya ölçüsünde güçlenmesi kapitalistleri işçilere daha geniş haklar tanımaya zorlamış ve sosyal güvenlik 20. yüzyılın ortalarında bugünkü anlamını kazanmıştır. Özellikle ikinci paylaşım savaşı sonrasında sosyalizmin yarattığı basınç ve büyüyen kitle hareketinin yarattığı kazanımlarla sosyal politikalar burjuvazi tarafından kabul edilmek zorunda kalmıştır. Sosyalizmin yenilgi (geçici olduğu kesin olan) yaşadığı 1990'lardan bu yana kapitalistler işçi sınıfının yüzyıllık kazanımlarını budamaya başlamışlar, bir çok hakkımızı gaspetmişlerdir. Bugün gaspedilmek istenen (tersaneler gibi birçok sanayi bölgesinde fiilen gaspedilmiş olan) haklarımızdan bir tanesi de sosyal güvenlik hakkıdır. Sosyal güvenlik sisteminin amacı iş kazaları, meslek hastalıkları, hastalık, ölüm, sakatlık ve başka tehlikeler karşısında kişinin ve ailesinin korunmasıdır.

Bugün tersaneler havzasında iş güvenliği olmadığı işçi sağlığının esamesinin okunmadığı koşullarda çalışıyoruz. Yanısıra bir de sigorta hakkından mahrum bırakılıyoruz. Peki, tersanelerde durum ne? Resmi rakamlara göre Tuzla tersaneler havzasında çalışan işçinin % 65'i sigorta hakkından mahrum durumda yani sigorta hakkımızdan yararlanamıyoruz. Sigorta hakkından yararlanan işçi kardeşlerimizin sigorta primleri ise gerçek ücret üzerinden değil asgari ücret üzerinden yatırılıyor. Tek sosyal güvencemiz olan sigorta hakkından mahrum bırakılan biz tersane işçileri yaşadığımız iş kazalarında ve cinayetlerinde sağlık imkânlarından yararlanamıyoruz. Gözünü kâr hırsı bürümüş asalak tersane patronları Tuzla tersane havzasının kendileri506 sayılı sosyal sigortalar kanunu için bir cennete biz tersane işçileri için bir cehenneme çeviriyorlar. Sosyal sigortalar kanununa göre bir işçi girdiği andan itibaren sigortalı sayılır diyor ama Peki bu asalak patronlarbu kadar pervasız olma cesaretini nereden alıyorlar? Kuşkusuz biz işçilerin dağınıklığından, örgütsüzlüğünden. Hepimiz biliyoruz ki sigorta primlerimiz eksik yatırılıyor, ya da girdi-çıktı yapılıyor. Birçoğumuzun da bildiği gibi 10–15–20 gün gibi gün primleri yatırılıyor ve bunun üzerinden bizlerle pazarlık yapılıyor. Sigorta primleri ana firma (tersane) tarafından ödenir, sigorta hakkından yararlanmamız bir yana örgütsüzlüğümüzün bir nedeni de hepimizin bildiği taşeronlaştırmadır. Asıl işveren olan tersaneler işlerini daha ucuza yaptırmak ve biz işçilerin örgütlü gücünü bölmek için taşeronlaştırmayı oldukça yaygın kullanmaktadırlar. Yaşanan birçok sorunda topu taşerona atarak işin altından kalkmaktadırlar. Oysa yasa önünde de asıl sorumluluk tersane patronuna aittir. Herşeyi keyfince uygulayan tersane patronları bu sorununda üstünden atlamaktadır.

Bizler Tuzla tersaneler havzasında mücadele eden sınıf bilinçli işçiler olarak uğruna bedeller ödenmiş ve tek sosyal güvencemiz olan sigorta hakkımıza sahip çıkmak için TİB-DER'in başlatmış olduğu "Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!", "Sigorta primleri ana firma tarafından ödensin!" kampanyasını destekliyoruz.

B) Tedavi süresince gerekli ilaç ve iyileştirme araçlarının sağlanması, .
şeklinde olur.

Tersane işçileri Galatasaray Lisesi önünde haykırdı

Sigortasız çalışmaya ve iş cinayetlerine gaçit vermeyeceğiz!



Tersane İşçileri Birliği olarak Tuzla Tersane havzasında yaşadığımız sorunlara ilişkin 21 ocak günü Galatasaray Postanesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Açıklamadan önce Emek sineması önünde bir araya geldik. Burada " Babamın iş cinayetine kurban gitmesini istemiyorum" "yaşasın halkların kardeşliği" ile "sigortasız tek bir işçi kalmayacak" yazılı dövizlerle işçi arkadaşlarımızın çocukları en öndeydi. Hemen ardında " Sigortasız çalışmaya- İş cinayetlerine son! – TERSANE İŞÇİLERİ BİRLİĞİ" yazılı pankart açarak yürüyüşe geçtik.

Galatasaray lisesi önüne geldiğimizde TAYAD'lı ailelerin basın açıklaması vardı. Biz tersane işçileri olarak ilk önce onların açıklamasına destek verdik. Ardından bizim basın açıklamasına geçildi. Burada dernek başkanı Zeynel nihadioğlu ilk açıklamayı yaptı. Açıklamasında "*Buraya Tuzla tersaneler cehenneminden, işçilerin yaşadıklarını anlatmaya geldik. Tuzla'dan denizlere, okyanuslara açılan her gemide biz işçilerin kanları vardır. Ayda bir arkadaşımızı iş cinayetine kurban veriyoruz. Buraya 'artık yeter' ölmek istemiyoruz demek için geldik- sadece sorunlarımızı değil aynı zamanda orada bir mücadelede yürütüyoruz onu da anlatmaya geldik.*" dedi. Açılış konuşmasından sonra basın açıklamasını okundu. Açıklamada "*Tuzla tersaneleri kamuoyuna genelde iki vesile ile yansır. Bir tanesi gemiler indirilirken denize, eğer lüks bir yatsa indirilen ya da büyük bir gemi şatafatlı bir tören yapılır, devlet*

Madde 15- İşveren, iş kazasına uğrayan sigortalıya, Kurumca işe elkonuncaya kadar, sağlık durumunun gerektirdiği sağlık yardımlarını yapmakla yükümlüdür. Bu amaçla yapılan ve belgelere dayanan masraflarla yol paraları Kurum tarafından işverene ödenir.

büyükleri katılır törene, akşam kokteyller verilir şampanyalar patlar. Bir de iş kazaları ile meşhurdur Tuzla tersane" dedikten sonra, tersanelerde yaşanan çalışma koşulları ile ilgili bilgiler verildi. Her ay ondan fazla iş kazasının meydana geldiğini ve bunlardan en az birinin ölümle sonuçlandığını belirtilen açıklama *"Yasal zorunluluğa rağmen işçilerin önemli bir kısmı sigortasız çalıştırılmakta böylece her türlü sosyal güvenceden mahrum bırakılmaktadır. 2000 civarında taşeron bölgede faaliyet göstermekte taşeronlar eli ile çalışma koşuları düzenlenmekte ve 'saygın' tersane patronların eli kirlenmemektedir. İşçi sağlığı ile ilgili hiçbir tedbir alınmadığı gibi işçilerin en basit insani ihtiyaçları (tuvaletlerde sabun, soyunma dolabı vb.) bile karşılanmamaktadır. Sorunlar uzatılabilir"* diyerek bu sorunlara yönelik sınıf bilinçli işçiler olarak yaptığımız çalışmaları ve kampanyamız hakkında bilgi verdi. 6 ay önce **Tersane İşçileri Birliği Derneği**'ni kurduğumuzu, bugünler de sigortasız çalışmaya karşı bir kampanyanın olduğunu ve bu çalışmayı iş cinayetleri ile ilgili çalışmayla birleştireceğimizi söylendi, *"Bu çalışma boyunca işçileri bilgilendirici etkinlikler yapacağız, eylemler gerçekleştireceğiz, davalar açacağız. Kamuoyunun dikkatini tersane cehenemine çekmek için ziyaretler örgütleyeceğiz"* dendi.Açıklamanın ardından tekrar söz alan Zeynel Nihadioğlu, Hrant Dink'e yapılan saldırıyı da kınadıklarını ifade etti ve tersane işçileri olarak bir an önce F tipi hapishanelerde tecritin kaldırılmasını istediklerini açıkladı.

Mektup okuma eylemi için orada bulunan TAYAD'lı ailelerinde topluca katılarak destek verdikleri eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Tersane işçileri eylemin ardından **AGOS** gazetesine destek ziyareti düzenlediler. AGOS gazetesine yakın bir yerde araçlarımızdan inerek sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçtik. Orada bulunan yüzlerce kişi alkışlar ve "yaşasın halkların kardeşliği" sloganıyla bizi karşıladı. Burada Dernek Başkanımız Dink'in katilinin sermayenin faşist çeteleridir diyerek katliamcılardan hesabı işçi ve emekçilerin hesap soracağını vurguladı. Ve işçi ve emekçilere örgütlülük ve safları sıklaştırma çağrısı yaptı. Çiçeklerle donatılmış dinkin fotoğrafının önüne baret koyarak, ve taziye defterini imzalayarak yine sloganlar eşliğinde oradan ayrıldık.

Tersane İşçileri Birliği









Sigorta hakımıza sahip çıkalım!

Sigortasız çalışmanın getirdiği zararları dilimin döndüğünce açıklamaya çalışacağım. Kardeşler sigortasız çalışma demek geleceğini karartmak demek. Nasıl karartmak demek kardeşler, hepimizin bakmakla yükümlü olduğumuz, ailemiz, çocuklarımız var. Bunların birisinin en ufak bir rahatsızlanmasında ne yapıyoruz. Elimiz ayağımız dolaşıyor, bir hastaneye götüremiyoruz. Neden? Çünkü sigortamız yok. Çünkü patronlar doyumsuzdur. Onların işine geliyor. Böyle çalışmamız. Onlar bizim kanımızı emiyorlar canımızı alıyorlar. Bizlere şimdi herşey tozpembe geliyor. Şimdi biraz elimiz iş tutuyor. Tersanede çalışan 45 yaş üstü ağabeylerimiz bir az olsun sigorta sorununa duyarlı davranıyorlar. Bir gün çalışamayacak hale geldiğimizde patronlar veya taşeronlar bize sahip çıkmayacaklar.

Kardeşler şöyle bir düşünelim. Bu gidişatı değiştirmek bizim elimizde değil mi? İstersek biz bu gidişatı değiştiririz. Öyle bir düzen kurarız ki bir iş yerine girerken sigorta var mı diye sormayız bile. Onlar öyle bir düzen kurmuşlarki herifler işini biliyorlar. Biz de onların oyununa geliyoruz. bize diyorlar ki "siz sömürüye karşı mücadele edelim diyenlerin sözüne inanmayın, onlar solcu, vatanı bölmek istiyorlar". Bizleri sömürürken Laz, Kürt, Türk, Alevi, Sünni diye hiç mi hiç ayrım yapmıyorlar.

Kardeşler gelin hangi dinden olursak olalım, hangi mezhepten olursak olalım, Kürt olalım, Türk olalım, birlik olalım. Bu kan emici sülüklere daha fazla kanımızı emdirmeyelim. Çocuğumuzun nafakasını o kan emicilere daha fazla yedirmeyelim. Sonradan pişmanlıklar para etmez. Onun için ileride pişman olmamak için sigorta hakkımızı onlara yedirmeyelim. Geleceğimizi karartmamak için hepimiz birlik olalım. Sigorta hakkımızı alalım. Tersane patronları bizi koyun yerine koyuyorlar. Taşeronlarıda çoban olarak görüyorlar. Biz de koyun olmadığımızı gösterelim. Anamızın-babamızın, kardeşimizin, eşimizin, çocuğumuzun geleceğini karartmayalım.

TURKTER İşçisi

Soygun ve sömürü bütçesine hayır!

2007 yılı merkezi yönetim bütçe kanunu 29 Aralık tarihinde resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiş oldu. IMF'nin talimatları doğrultusunda hazırlanan 2007 bütçesi soygun ve sömürü bütçesidir. İşçi ve emekçilerin vergiler ve zamlar yoluyla soyulmasını hedefleyen bütçe eğitim, sağlık gibi temel sosyal ihtiyaçları yok saymıştır.

Hazırlanan bütçe kanununa göre 2007 yılı bütçe gideri 204,9 milyar dolar. Gelir ise 188,1 milyar dolar. Şu halde bütçenin 16,7 milyar dolar açık vermesi bekleniyor. Hedeflenen 188 milyar YTL'lik gelirin 173.8 milyar YTL'si vergiden, bunun da yüzde 68.4'ü akaryakıttan, gazdan, sigaradan, telefondan alınan dolaylı vergilerden sağlanacak. Toplanması hedeflenen 173 milyarlık verginin biz işçi ve emekçilerin cebinden çıkacağı tartışma götürmez bir gerçek.

Peki devlet bizden topladığı milyar dolarları nereye harcayacak? Başta da söylediğimiz gibi gelirler tablosunda yeri olmayan asalak patronlar giderler tablosunda aslan payını almaktadır. Eğitime % 10, sağlığa % 3 pay ayıran sermaye devleti, iç ve dış borç ödemeleri adı altında yerli ve yabancı patronlara bütçenin geri kalanını ayırmıştır.

Şurası açıktır ki bütçe tamamıyla asalak patronlar için düzenlenmiştir. Ve biz işçiler olarak örgütlü bir mücadeleye girişmediğimiz sürece bu böyle sürüp gidecek alınterimizle yarattıklarımız patronlara akmaya devam edecektir.

Tuzla tersaneden bir işçi

Sigorta hakkı için mücadeleye!

Bizler işçiyiz, iğneden ipliğe herşeyi üreten biziz. Bizim de bir takım yasal haklarımız var. Ama bu haklarımızı merak edip öğrenmediğimiz için patronların her dediğini kabul ediyoruz. Örneğin kıdem veya ihbar tazminatı hakkımızdan vazgeçiyoruz. Haftalık ücretli izin hakkımızdan ya da yıllık izinlerimizden vazgeçiyoruz. Özellikle tersane sektöründe vazgeçtiğimiz bir hakkımız var ki bu birey olarak bizi değil, tüm ailemizi ilgilendiren bir haktır. Sigorta hakkımızdır. Mesala biz tersane işçileri arasında yaygın kullanılan bir söz var "sigortan sağlam mı?" Yani bir bakıma sigortanın önemini biliyoruz. Ancak ne hikmetse sigortamız konusunda takipçi olamıyoruz, umursamıyoruz. Ve bu hakkımızı pazarlık konusu yapıyoruz. Taşeronlar ne diyor "sigorta var ama, geldiğin gün kadar, oysa mevzuat öyle değil en azından Pazar günleri işe gelmeyip dinlensen dahi işveren bunu gün olarak ödemek zorunda. Bir diğer hatamız ise sigortalarımızın gerçek ücret üzerinden değil de asgari ücret üzerinden gösterilmesini kabul etmemizdir. Bunun ne gibi farkı var denilebilir. Ya da yevmiye üç-beş YTL fazla olsun da sigortayı boşver denilebilir. Ama şöyle bir düşünmek lazım. Sigortan yatmamış kaza yaptın ne olacak? Hadi patron hastane masrafını karşıladı. Sakat kaldığın anda ne olacak? Ya da eşin, çocuğun hasta oldu. Anan-baban hasta oldu ne olacak? Üç beş YTL fazla yevmiye ne işe yarayacak? O zaman işçi arkadaş iyi düşün elindeki tek sosyal güvencendir sigorta.

Bu vahşi sömürü koşullarında ailelerimize bir lokma ekmek götürmek için çalışmıyor muyuz? onlar için değil mi bunca çabamız? Onların iyiliği ve geleceği için bu hakkımıza sahip çıkmalıyız. Açgözlü patronlara karşı sigorta hakkımız için mücadele edelim.

Madem ki bu yasal olarak hakkımızdır bunun peşini bırakmayalım. O halda örgütlenelim mücadele edelim. 6 ay önce kurulan Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin en önemli amaçlarından biri sigortasız çalışmaya son vermektir.Bunun için bir aydır yürütülen "Sigortasız tek bir işçi kalmayacak!" kampanyası çok önemlidir. İşçiler olarak bu kampanyayı destekleyelim çalışmalarına katılalım.Yanlız bu sorun için değil bütün sorunlarımız icin gücümüzü dernekte birleştirelim.

Tuzla Gemi'den işçiler



Bir roman: "Direnen Haliç"

"Tüm işçi sınıfı adına savaşıyordu. Şimdinin değil, geleceğin insanının! Geleceğin insanı şimdiden doğuyordu. Mücadele ettikçe yetişiyordu. Çocuktu daha. Yaşadıkları toplumun içinde; bencil, kendisinden başkasını düşünmemeye koşullanmış, maddi çıkarlarının peşinde, tek başına koşmaya çabalayan işçiler arasında yetişiyordu. Hayat, yaşadıkları gerçek, onlara acı deneylerin sonunda maddi çıkarlarının toplumun çıkarlarından ayrı olamayacağını öğretecekti. Yığınlar, çoğu kere kendi çıkarlarının tüm toplumun çıkarlarıyla eş olduğunu bilmeden başlıyorlardı mücadeleye. Yaşamın kendisi çeşitli yollardan zorluyordu onları buna. Başlangıçta bir avuç insan bilincinde oluyordu bunun. Yığınlarsa mücadele içerisinde görüyordu bu gerçeği. Gerçeğin tümünü keşfetmeleri ise uzun bir süreçti. Önce kendi çıkarlarının fabrikadaki işçilerle, sonra tüm fabrikalardaki işçilerle, sonra tüm dünyadaki insanlarla..."



Roman Haliç'in bitimindeki Alibeyköy'de bulunan üç fabrikadaki direnişin öyküsü... 1975'te Sungurlar Kazan Fabrikası'nda yaşananlar temel alınarak yazılmış, ancak bir belge niteliği taşımıyor.

Kitabın ilk bölümü döküm fabrikasındaki direnişte yaşananları anlatıyor. Sermaye sınıfının direnişi bitirmek için başvurduğu kirli, kanlı yöntemleri yer yer dehşete düşerek okuyoruz. Kimi zaman polisi, jandarmayı işçilerin üzerine sürüyor, kimi zaman tuttukları adamlarla grev çadırına ateş açtırıyor, kimi zaman kiralık katillerle direnişçi işçileri öldürtüyor, direnişin diğer fabrikalara yayılmasını önlemek için silahlı adamlar tutup yerleştiriyor fabrikalara, her türlü alçakça yola başvuruyor. Büyük ve küçük kazan fabrikalarının işçileri yanlarındaki döküm fabrikasındaki direnişi merakla izliyorlar. Döküm işçilerinin direnişi, patronun kirli oyunlarına, ödenen ağır bedellere rağmen kazanımla sonuçlanıyor.

Romanın ikinci bölümü de döküm işçilerinin mücadelelerinden öğrenen küçük kazan fabrikası işçilerinin direnişiyle başlıyor. Küçük kazan fabrikası işçileri, örgütlü bulundukları uzlaşmacı-ihanetçi çizgideki sendikayı değiştirerek; ileri, mücadeleci bir çizgiye sahip sendikada örgütlenmeye çalışıyorlar. Bu durum patronun kulağına gidince de bu işe öncülük eden işçileri işten çıkartılıyor. Direniş böylece başlıyor. Ardından

büyük kazan fabrikasına sıçrıyor. Sonra fabrika işgalleri, jandarmayla karşı karşıya gelişler, işverenin çeşitli oyunları, ihanetler, grev kırıcıları, yürüyüşler, mitingler...

Romanın ana karakteri Birol, o dönemin toplumsal-siyasal atmosferinden etkilenen, fabrikasındaki gelişmelerle birlikte öne çıkan doğal bir öncü işçi. Vinççi Kazım iyi çizilmiş yalaka, laf taşıyan, fırsatçı, ikiyüzlü, patron yanlısı bir tip. Kendi sınıfına ihaneti, patrona yaltaklanmayı bir yaşam biçimi haline getirmiş. Yine fabrika çalışmasında karşılaştığımız tiplerden biri olan Mehmet yaşadığı tüm sorun ve sıkıntıları bireysel olarak algılayan ve o şekilde çözmeye çalışan bir başka karakter. Yücel Aydın da direnişe destek veren bir stajyer öğrenci. Onda da küçük-burjuva sınıf konumunun getirdiği davranış biçimlerini rahatlıkla görebiliyoruz. Kitaplarda okuduğu işçi sınıfını gerçek yaşamda bulamayınca işçi sınıfından ve davasından vazgeçen, bir hareketlilik olduğundaysa onun peşinden sürüklenen tipik bir küçük-burjuva yarı aydın. Ateş, genç bir kadın işçi. Posta başı olan babası, patronun direnişçi işçilere saldırmak için kullandığı bir piyon, ancak Ateş safını İşçilerden yana belirleyen bir işçi. Romanda irili ufaklı birçok karaktere yer verilmiş. Hepsine burada değinmek mümkün değil.

Yine romandan bir alıntıyla bitirelim sözümüzü: *"İçimizdeki mücadele gücünü öldüremezler; o ölümsüzdür. Kaynağı onların erişemeyeceği bir yerdedir. Çağlar boyu tüm ezilmişlerin acısından, geleceğin cennetinin umuduna kadar uzayan büyük bir gövdedir. Sönmeyen bir ateştir: İnsanlığın sonuna dek yanacak bir ateş."*

Bir gemi daha...

Bir gemi daha indi
denize bugün
bir gemi daha...
ardında yanık yağ
kokusu
ardında demir tozu bulutu
ardında çuvalla dolar bırakarak
bir gemi daha indi denize bugün
bir gemi daha
ardında yağlı yüzler
ardında kaygılı gözler
ardında, yapıcıya sefalet
ve birde işçi selimin
işçi ibrahimin
parçalanmış cesedinden
arda kalan kan izleri bırakarak.
Evet bir gemi daha
İndi denize...
Süzülüp kızaktan kaydı
Maviliğe,
yaşamdan kayan bedenler gibi .
bir gemi daha indi denize bugün
bir gemi daha...
ömrümüzden günler çalarak
demir tozunu kaynak dumanını
ciğerimize bırakarak
indi dört bir yanı rengarenk balon süslü
tersane içinde tören çelenkleri
bir caf cafa baktık bir gidene
birde Ahmet in düştüğü yere
sessizce kabardı öfkemiz.
Ve çamur tükürdük
O mis kokulu çiçeklerin tam yanında.
Sonra koparıp birkaç karanfil
Attık geminin ardından
Marmaranın kara sularına
İçimizden ayrılıp gidenlerin anısına

TİB-DER Yönetim Kurulu Üyesi
Kenan Kesgin

Tersane işçileri Galatasaray Lisesi önünüde haykırdı



Sigortasız çalışmaya ve iş cinayetlerine gaçit vermeyeceğiz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 160 * Fiyatı: 25 YKr * Şubat 2007 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ*
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat / İST